

„Tabu“ og til at ligge udenfor Partistridighederne, og det er Loven om Nyords Lodsferi. Nyord er en overmaade venlig, pæn lille D at se paa, naar man seiler forbi den, men at den har den ubemærkede Lykke i Danmark, at være det Sted, hvor Partierne kunne mødes og de politiske Mod-sætninger udsønes, hvor Ulven kan græsse ved Siden af Lammet, det have vistnok de Færreste tænkt. Det er overraskende at se den Ridfærhed, som har gjort sig gjældende med Hensyn til Nyords Lodsferi. Lovforslaget er forelagt her i Thinget den 7de Februar af den høitærede Marineminister, og Betænkningen blev ombdelt til os allerede den 1ste Mars. Det er altfaa kun tre Uger, som ere gaade hen derimellem, og af disse tre Uger falde jo endda en Tid paa Dagene mellem Lovforslagets Forelæggelse og dets første Behandling, saa at man ikke noksom kan paastjønne den Sur-tighed, hvormed Udvalget ved denne Leilighed har arbejdet. Endnu mere glædeligt er det, naar man ser paa de stillede Ændringsforslag. Thi medens det ellers som oftest hænder, at Ministeriets Forslag om at anvende større Pengebeløb til Fremme af en eller anden nyttig Foranstaltning, her møde en høj Grad af kritisk Kontrol og blive underkastede Ændringer i besparende Retning, foreligger her det glædelige Tilfælde, at Udvalget med stor Rundhaandethed gaar ind paa alle de Forordninger, som Ministeren har stillet i økonomisk Henseende, ja endog sjøier Afskilligt til. Jeg kan ikke Andet end lykønske Nyords Lodsferi til den Omsorg, som saaledes vises dem i alle Retninger: Deres Græsningsret, deres Forhold til den inter-essante D. Wgholm, Retten til at tage Grus og Sand fra denne D, der skal vedblive at være Lodsvesenets Eiendom, — endvidere Omsorgen for, at ogsaa Pensionskassens Kapital kan blive delt blandt de Paagjældende, hvilket for hver af de interesserede Parter vil kunne stige til hele 15 Kr., og endelig den Ridfærhed, hvormed Lovens Strafftræden er fremstyndet, idet man har sat den 1ste Juli 1879 i Stedet for den 1ste Januar 1880. Alt dette viser en saa varm Interesse for Nyord, at jeg, som sagt, ikke kan Andet end lykønske Dem til at have fundet en saadan Samstemning fra forskjellige Sider. I denne Harmoni kan det ikke falde mig ind at indblande nogen disharmonisk Tone; ogsaa jeg skal med Glæde slutte mig til dette Forslag, idet jeg maaste tør hilse denne Sags Behandling som Bærsel om ly-ferre Dage, hvor overhovedet politiske Stridigheder ere faldne bort, hvor Bevillinger gives med rund Haand, og hvor man langt fra at finde de Svag-heber, som maatte være i de gjorte Forlangender, tvertimod sjøier Lidt til. Men en Bemærkning vil jeg dog gjøre til den høitærede Minister. Til det samme Udvalg, som har behandlet dette Lovfor-slag, er ogsaa henvist to andre Lovforslag, nemlig om Lodsvesenets Ordning og om Lønning-ger ved Lodsvesenet. Det er begge to

Lovforslag, som med en høj Grad af In-teresse indføres ikke blot af de nærmest Interesserede, men jeg tør vel sige af Skibsfarten i det Hele, og jeg kan vel ikke tvivle om, at det ærede Udvalg, der saa hurtigt har kunnet faae den foreliggende Sag fremmet, ogsaa har viet betydeligt Arbejde og megen Tid til de to andre vigtige Lovforslag. Jeg vil dog henvi-llie til den ærede Minister, om der ikke kunde være nogen Opfordring til paa en Maade at tage Nyord i Pant for de to andre Lovforslag. Der er i dette Lovforslag, saaledes som det ligger for, adskillige aabne Pladser, en Del Paragrafer, hvori der henvises til de to andre Love. Nogle af disse Henvi-sninger ville gaa ud, navnlig de i §§ 6—8, for saavidt Ud-valgets Forslag gaa igjennem. Men der er andre Sakuner, som ville blive staaende, og det har nu ikke blot den formelle Banstelig-hed, der af og til er gjort gjældende fra Formændenes Side, nemlig at intet Lovforslag kan blive endelig vedtaget, før det foreligger i en fuldstændig Skikkelse; men det har tillige den noget reelle Betydning, at der synes at bestaa en inderlig Forbindelse mellem dette Lovforslag om Nyords Lodsferi og de to andre nævnte Love. Nu ønsker jeg, som sagt, ikke at træde hindrede i Veien for Nyord og den Kjærlighed, der næres dertil, men jeg vil gjerne benytte denne Kjærlighed til Nyord til ogsaa at faae de andre Sager fremmede. Derfor vil jeg, som sagt, gjøre den Betragtning gjældende, om det ikke var rigtigt, at knytte dem saa meget til hinanden, at i al Fald den endelige Afærdigelse af Forslaget om Nyords Lodsferi kom til at falde sammen med den endelige Stadfæstelse af de to andre Love. Det er altfaa ikke i Ønsket om at gribe forstyrrende ind i Nyords Lyk-saligheder, men i Haabet om derved at kunne hjælpe de to andre vigtige Lovforslag, som af mange Grunde maatte ønskes snarligt fremmede, frem til endelig Afgjørelse, at jeg har tilladt mig disse Bemærkninger.

Himestad: Det er kun et ganske enkelt Punkt, jeg vil tillade mig at udtale mig om. Blandt de forskjellige Lyk-saligheder, som min ærede Sidemand omtalte, at man vilde lade strømme ned over Nyord, berørte han ogsaa dette, at man vilde give de nuværende Gaardeiere paa Nyord Halvdelen af, hvad der findes i Erstatningskassen. Det forekommer mig, at det vilde have ligget nærmere at holde sig til Lovforslaget, saaledes som det er, og lade Erstatningskassen gaa over til fremtidig Anvendelse i Lodsvesenets Tjeneste enten som Pensionskasse eller som Erstatningskasse. Det er jo nemlig saa, at det, som findes i denne Kasse, er Noget, som i Hensyn til det gjældende Regle-ment er gaaet ud af de Vedkommendes Formue og blevet henlagt til et bestemt Formaal, som efter Lovforslaget ikke længer vil vedkomme dem, men derimod vedkomme Lodsferiet. Jeg ser derfor ikke, at der er nogen Anledning til at give dem nogen